

Arbeiðsskaddur:

Framtíðin er ein koyristólur

Áhugaverða samræðan við Odd Eið Knutsen, formann í Felagnum fyrri Ferðslu- og arbeiðsskadd, er at finna í blaðnum hjá Arbeiðseftirlitinum, Trygd og Trivni. Vit hava fingið loyvi frá blaðstjórnini at endurprenta greinina.

Odd Eið Knutsen er formaður í Felagnum fyrri Ferðslu- og arbeiðsskadd. Hetta felagið varð stovnað 27. apríl í ár.

Endamálið við felagnum er at virka í samráð við serkøn innan ferðslu og arbeiðsumhvørvi. Annars er uppgávan at reka fyrirbyggjandi arbeiði, so talið av ferðslu- og arbeiðsskaðum minkar í mest møgulegan mun, við at veita upplýsing, skipa fyrri skeiðum og fundum osfr.

Önnur uppgáva er at vegleiða teimum, sum eru rakt av arbeiðs- ella ferðsluskaðum og veita sosiala og lögfrøðiliga ráðgeving, eftirviðgerð og endurbúgving. Umleið 70 limir eru í felagnum.

Sjómaður

Odd Eið Knutsen situr í koyristóli, eftir at hann var fyrri arbeiðsvalukku 25. mai 1990. Hann er 33 ára gamal, og giftur við Hervør. Tey eiga triggjar dætur. Yngsta dótturin varð borin í heim triggjar mánaðar eftir arbeiðsvalukku, og tá fingið hjún-

ini eisini tíðindini, at Odd Eið ikki fór at verða førur fyrri at ganga aftur.

Odd Eið Knutsen var sjómaður, og hevði siglt við rekkubáti í nógv ár. Tá konan skuldi eiga triðja barnið, gjørdi hann av at arbeiða heima eina tíð, so hann kundi vera hjá familjuni. Hann fekk tí arbeiði at sigla við grótbátinum Suðursteini. Tveir mánaðir seinni gekk ljós-motorurin fyrri á grótbátinum, og Odd Eið fekk boð um, at umvælingin fró at taka einar triggjar mánaðir.

Odd Eið Knutsen: — Eg kundi ikki ganga fyrri einki hesa tíðina. Áður havi eg ofta málað hús fyrri fólk, og tað vardi ikki leingi til eg hevði fingið til uppgávu at mála fyra hús í Porkeri.

Óhappið hendi, tá eg skuldi fara undir at mála fyrsta húsið. Eg var staddur seks metrar uppi í aluminiumstiga, tá eg tók í ovasta trinið — og stóð við tí í hondini, datt á eitt snóratræ og breyt ryggin. Tá eg vaknaði, hevði eg trinið í vinstru hond. Odd

Eið var einsamallur, tá hann datt úr stiganum, eingin sá sostatt tilburðin, eins og Odd Eið ikki hevði trygdarlínu ella á annan hátt var tryggjaður móti slíkum óhappi.

Onkusvegna hevur aluminiumstigin fingið ein stoyt, men eg varnaðist tað ikki.

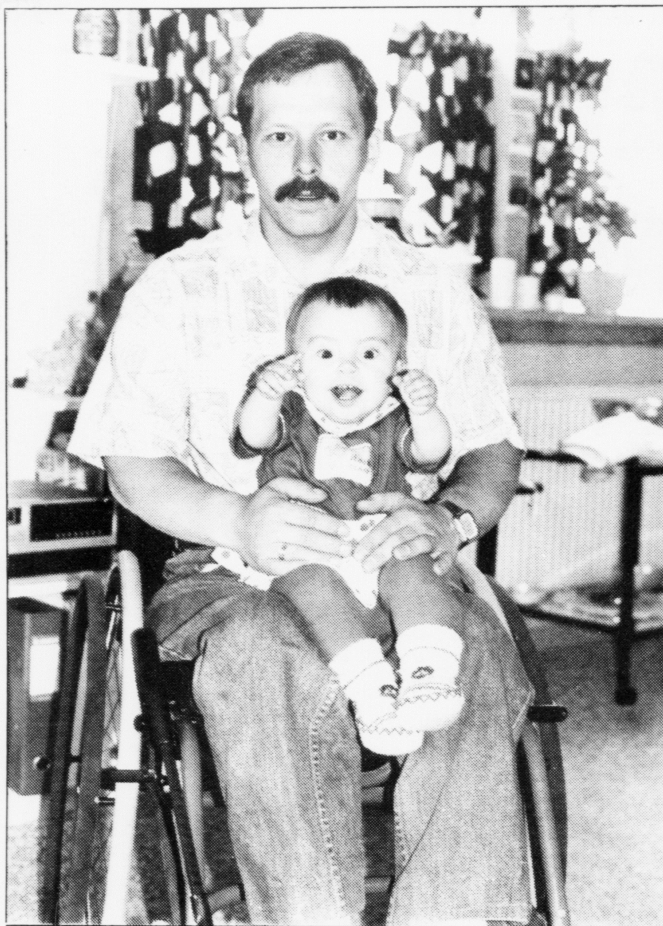
Ikki staðfest seg

Longu dagin eftir fóru Odd Eið og Hervør til Danmarkar á Ríkishospitalið, har Odd Eið varð lagdur undir skurð. Læknarnir vildu einki siga um útlitini fyrri at Odd Eið kundi gerast friskur aftur, og tí gingi triggjar mánaðir, áðrenn tey fingi hesi tíðindi.

Enn er so stutt fráliðið, og Odd Eið heldur, at tað ikki rættiliga hevur staðfest seg í huga hansara, at hann skal sita í koyristóli framyvir.

Orsøkin til at hann fór upp í felagsarbeiði og gjørdist formaður í Felagnum fyrri Ferðslu- og arbeiðsskadd, var tann, at so nógv viðurskipti skuldu broytast, til tess at hann kundi koma til sín sjálvs eftir sjúkrahúsuni. Hann heldur, at hansara royndir kunnu koma øðrum til góðar, so tað ikki verður so trupult hjá slíkum brekaðum í framtíðini at bryta livihátt.

Odd Eið: — Áður var eg sera aktivur maður, og hevði altíð úr at gera. Eg bant ongantíð frið, spældi fótbólt og borðtennis, arbeiðið fyrifallandi arbeiði. Stutt sagt — okkurt

Odd Eið Knutsen við yngstu dótturini Oddvør, sum er 13 mánaðar gomul

Orð og myndir Dagny Joensen

skuldi henda, har sum eg var.

Tá tað gekk upp fyrri mær, hvørjar avleiðingar arbeiðsvalukkan hevði við sær, var tað í fyrstu atlegu figgjarumstaður okkara eg hugsaði um.

Tann maðurin, sum eg málaði húsin fyrri, hevði teknað hjálparfólketrygging, umframt at eg sum sjómaður eisini var tryggjaður.

Slapp ikki heim til sín sjálvs

Endurgjald fyrri avlamni í minum færi verður roknað út eftir, hvussu nógv ein hevur vunnið seinastu trý árin. Eg hevði havt góða inntøku seinastu árin, og tí fekk eg eisini lutfalsliga stórt endurgjald.

— Eg havi ikki sæð nakad pappir enn, men tað er sagt mær um telefonina, at eg fekk 1.214 tús. krónur.

Odd Eið Knutsen er formaður í Felagnum fyrri Ferðslu- og arbeiðsskadd. Í løtuni lesur hann til elektromekanikara um brævsúla og ætlar sær at hava verkstað heima, tá hann hevur fingið útbúgvingina

Í Danmark fekk eg samband við ein sosialráðgeva, sum skuldi hjálpa mær at avgreiða ymisk mál, til tess at eg eftir sjúkraviðgerð kundi sleppa heimaftur.

Fyrsta uppgávan var at fáa samband við sosialráðgeva í Føroyum, sum skuldi syrgja fyrri t.d. at umvælingar vóru gjørdar heima.

Trupulleikin var bert, at tá eg kom heimaftur, í november mánaða sama árið sum valukkan hendi, vóru umvælingarnar als ikki gjørdar. Eg noyddist at liggja á sjúkrahúsinum á Tvøroyri í triggjar vikur, tí tað als ikki bar mær til at vera heima.

— Tað er óneyðugt at siga frá, hvussu tað kennist at noyðast at liggja á sjúkrahúsi, eftir at hava verið so leingi burtur, og harnæst at skula fara undir ein heilt annan gerandisdag, enn tann, sum tú kendi frammanundan.

Hvørji ráð vilt tú geva teimum, sum skulu gjøgnum somu trupulleikar sum tú?

— Fyrsta uppgávan er at fáa figgjarligu viðurskiptini í rættlag, so familjan fær umstøður at

virka trygt. Síðani at fáa tær umvælingar gjørdar, sum eru neyðugar hjá einum, sum situr í koyristóli. Tað er umráðandi at sosialráðgevari og Almennastovan fara til verka beinanvegin, men her er trupulleikin, at ein endalig læknaváttan skal til, áðrenn Almennastovan fer til verka.

Mannminkandi

Eg kundi hugsað mær, at tað ikki vardi so leingi, til endaliga váttanin varð skrivað — tó at tað eisini veldst um, hvussu sjúkan tekur seg upp.

— Tað kan eisini tykjast manninkandi, at tú fært útgóldið endurgjald fyrri arbeiðsskaða, men at tú noyðist at søkja um hvørt oyra av upphæddini, sum síðani verður viðgjørt á fundi í Færøernes Ulykkesråd, áðrenn tú fært nýtt egnan pening.

— Tú kennir teg eitt sindur ómynduggjerdan av slíkari umsiting. Tú hevur ikki fingið skaða í høvdið. Tað eru beinin,

Framhald á síðu 19

